

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 986

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 27 octombrie 2004

SUMAR

Nr.	Pagina	Pagina
LEGI ȘI DECRETE		
410. — Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 132/1997 privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public	1-4	art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România, republicată..... 5-7
780. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 132/1997 privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public	4	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
Decizia nr. 374 din 28 septembrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor		
ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA		
	33.	— Hotărâre cu privire la alegerea președintelui Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România 7

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 132/1997 privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 132/1997 privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 18 iulie 1997, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — rechiziția de bunuri și prestările de servicii reprezintă măsura cu caracter excepțional prin care autoritățile publice împuternicite prin lege obligă agenții economici, instituțiile publice, precum și alte persoane juridice și fizice la cedarea temporară a unor bunuri mobile sau imobile, în condițiile prezentei legi.“

2. Alineatul (1) al articolului 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Bunurile rechiziționate sunt puse la dispoziție forțelor destinate apărării naționale sau a autorităților publice, la declararea mobilizării parțiale sau totale a forțelor armate ori a stării de război, la instituirea stării de asediu sau de urgență, atât pentru prevenirea, localizarea, înlăturarea urmărilor unor dezastre, cât și pe timpul acestor situații.“

3. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Rechiziționarea de bunuri și chemarea persoanelor fizice pentru prestări de servicii în interes public se dispun astfel:

a) la declararea mobilizării parțiale sau totale, precum și a stării de război, prin decretul de declarare emis de Președintele României;

b) la instituirea stării de asediu sau de urgență, prin decretul de instituire emis de Președintele României;

c) în cazul prevenirii, localizării și înlăturării urmărilor unor dezastre, prin hotărâre a Guvernului sau prin ordine ale prefectilor.“

4. La articolul 5, după alineatul (1) se introduce alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Pentru bunurile prevăzute la alin. (1) lit. a)–f), h), i) și n) planificarea rechiziției se realizează din timp de pace prin planul de rechiziții județean, respectiv al municipiului București.“

5. La articolul 6, alineatele (1)–(3) vor avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Rechiziționarea bunurilor și chemarea persoanelor fizice pentru prestări de servicii în interes public, în situațiile prevăzute de prezenta lege, se fac de către centrele militare, în caz de mobilizare sau de război, precum și de către prefect, pentru prevenirea, localizarea și înlăturarea urmărilor unor dezastre.

(2) Rechiziționarea navelor, a mijloacelor plutitoare și portuare se face de către Statul Major al Forțelor Navale.

(3) Rechiziționarea aeronavelor, instalațiilor și tehnicii de aerodrom se face de către Statul Major al Forțelor Aeriene.“

6. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Agenții economici, instituțiile publice și celelalte persoane juridice țin evidența bunurilor rechiziționabile pe care le au în proprietate sau în folosință legală, conform normelor prevăzute de lege privind evidența bunurilor din patrimoniul lor.

(2) Evidența bunurilor supuse rechiziției, aflate în proprietatea persoanelor fizice, se ține de către autoritățile administrației publice locale.

(3) Autoritățile administrației publice locale, persoanele juridice și fizice, proprietare sau deținătoare legale de bunuri repartizate prin planul de rechiziții, sunt obligate să comunice date privind existentul, starea și caracteristicile acestora, la cererea beneficiarilor, respectiv a prefectului, centrului militar, Statului Major al Forțelor Aeriene și a Statului Major al Forțelor Navale, după caz.

(4) Schimbările survenite în evidența și în starea bunurilor cuprinse în planul de rechiziții aprobat se comunică de către proprietarii sau deținătorii legali, semestrial, autorităților prevăzute la alin. (3).“

7. Articolul 11 se abrogă.**8. Articolul 12 va avea următorul cuprins:**

„Art. 12. — (1) Guvernul poate dispune periodic recensământul anumitor categorii de bunuri supuse rechiziției, stabilind totodată perioada, informațiile și autoritățile publice cărora li se comunică rezultatul.

(2) Proprietarii și deținătorii legali ai bunurilor supuse rechiziției sunt obligați să le declare și, la cerere, să le prezinte comisiilor de recensământ.

(3) Autoritățile administrației publice sunt obligate să participe la operațiunile de recensământ.“

9. La articolul 14, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Ordinul de predare se înmânează proprietarului sau deținătorului legal de către delegatul centrului militar, al autorităților administrației publice locale, al poliției sau al unității beneficiare, după caz.“

10. Articolul 18 va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) În timpul mobilizării sau pe timp de război, persoanele chemate pentru prestări de servicii în interes public sunt rezervați aflați în disponibilul centrului militar, necuprinși în lucrările de mobilizare la locul de muncă, precum și persoane fără obligații militare.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), persoanele chemate pentru prestări de servicii în interes public sunt supuse regulamentelor, disciplinei și jurisdicției militare.“

11. Titlul capitolului IV va avea următorul cuprins:

„*Comisii de rechiziții. Despăgubiri. Restituiri. Contestații*“

12. La articolul 19, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) Proprietarii bunurilor rechiziționate au dreptul la despăgubiri, stabilite în conformitate cu prevederile prezentei legi.“

13. La articolul 19, alineatele (3), (4), (5) și (6) se abrogă.**14. Articolul 20 va avea următorul cuprins:**

„Art. 20. — Pentru stabilirea cantităților de bunuri rechiziționabile, a despăgubirilor, precum și pentru soluționarea litigiilor care derivă din executarea rechizițiilor se înființează și funcționează:

a) comisii mixte de rechiziții;

b) Comisia Centrală de Rechiziții.“

15. Articolul 21 va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Comisia mixtă de rechiziții de la nivelul județului sau al municipiului București, după caz, este compusă din:

a) prefectul județului ori al municipiului București — președinte;

b) comandantul centrului militar județean, respectiv comandantul centrelor militare ale sectoarelor municipiului București, după caz;

c) reprezentantul Statului Major al Forțelor Aeriene sau, după caz, al Statului Major al Forțelor Navale;

d) reprezentantul comandamentului de jandarmi județean sau al municipiului București;

e) reprezentantul inspectoratului județean de poliție ori al Direcției generale de poliție a municipiului București;

f) șeful compartimentului juridic al prefecturii;

g) reprezentantul direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București — specialist în prețuri și evaluări de bunuri;

h) șeful oficiului de mobilizare a economiei naționale și pregătirii teritoriului pentru apărare;

i) directorul oficiului registrului comerțului județean, respectiv al municipiului București;

j) reprezentantul consiliului județean;

k) președintele camerei de comerț și industrie a județului sau a municipiului București;

l) reprezentantul structurii teritoriale pentru situații de urgență.

(2) La lucrările comisiei mixte de rechiziții pot fi invitați reprezentanții instituțiilor publice care concură la pregătirea și realizarea rechizițiilor de bunuri și prestărilor de servicii în interes public.“

16. La articolul 22, alineatele (1) și (3) vor avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) Comisiile prevăzute la art. 20 lit. a) se convoacă de președintele acestora semestrial sau ori de câte ori este necesar.

.....
(3) Anual, comisiile mixte de rechiziții propun limitele prețurilor pentru principalele bunuri consumptibile rechiziționabile, pe care le înaintează Comisiei Centrale de Rechiziții.“

17. Articolul 23 va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — Comisia Centrală de Rechiziții, organ de pregătire și executare a rechizițiilor, din subordinea Guvernului, este compusă din:

a) șeful Oficiului Central de Stat pentru Probleme Speciale — președinte;

b) 4 reprezentanți ai Ministerului Apărării Naționale;

c) 2 reprezentanți ai Ministerului Administrației și Internelor;

d) un reprezentant al Ministerului Justiției;

e) 2 reprezentanți ai Ministerului Finanțelor Publice;

f) un reprezentant al Institutului Național de Statistică;

g) directorul general al Oficiului Național al Registrului Comerțului;

h) un reprezentant al Băncii Naționale a României;

i) câte un reprezentant din partea ministerelor stabilite prin hotărâre a Guvernului.“

18. La articolul 24, alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

„(2) Comisia Centrală de Rechiziții, pe baza propunerilor limitelor de prețuri ale comisiilor mixte de rechiziții, efectuate potrivit art. 22 alin. (3), stabilește prețurile principalelor bunuri consumptibile necesare estimării fondurilor folosite la plata despăgubirilor acestora.

(3) Prețurile stabilite de Comisia Centrală de Rechiziții se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.“

19. Articolul 25 va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — (1) Despăgubirile pentru bunurile neconsumabile rechiziționate se acordă astfel:

a) prin chirie, a cărei modalitate de calcul se stabilește prin hotărâre a Guvernului;

b) prin acordarea diferenței de valoare corespunzătoare, pentru bunurile care se restituie cu degradări majore;

c) prin acordarea unui bun similar sau prin plata contravalorii bunului, stabilită în funcție de starea tehnică și de gradul de uzură la momentul rechiziționării, în cazul în care, din motive obiective, acesta nu mai poate fi restituit.

(2) Despăgubirile pentru bunurile consumabile se acordă prin achitarea la prețul pieței în momentul preluării, conform măsurilor dispuse în împrejurări excepționale de către Guvern, potrivit legii.

(3) Evaluarea prejudiciilor bunurilor prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) se face de către o comisie de experți din care fac parte în mod obligatoriu reprezentanți ai beneficiarului, ai prefectului și proprietarul sau deținătorul legal, după caz, al bunului rechiziționat.

(4) Cuantumul despăgubirilor la nivelul unităților administrativ-teritoriale se avizează în mod obligatoriu de comisia mixtă de rechiziții.

(5) Metodologia, cadrul de organizare și criteriile de evaluare a despăgubirilor, pe categorii de bunuri, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.“

20. La articolul 26, după alineatul (3) se introduc alineatele (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) Plata prestărilor de servicii în interes public în timpul mobilizării sau pe timp de război se efectuează la nivelul stabilit prin sistemul de salarizare pentru salariații civili din instituțiile publice cu atribuții în domeniul apărării, siguranței naționale și ordinii publice, în condițiile legii.

(5) Plata prestărilor de servicii în interes public, efectuate în scopul prevenirii, localizării și înlăturării unor dezastre, se efectuează la nivelul stabilit prin sistemul de salarizare a personalului contractual din sectorul bugetar, în condițiile legii.“

21. Articolul 27 va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — Plata despăgubirilor pentru bunurile rechiziționate și pentru prestările de servicii în interes public se face de beneficiari, astfel:

a) de către ministere și celelalte autorități publice în folosul cărora s-au efectuat rechizițiile sau prestările de servicii în interes public, din fondurile cu această destinație puse la dispoziție de la bugetul de stat ori din alte fonduri constituite potrivit legii, în cazul stării de război, de mobilizare, de asediu sau de urgență;

b) de către autoritățile administrației publice, din bugetele locale sau de la bugetul de stat, pentru prevenirea, localizarea și înlăturarea urmărilor unor dezastre.“

22. La articolul 30, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 30. — (1) Contestațiile privind prețurile practicate, valoarea de despăgubire a bunurilor rechiziționate înscrise în documentele oficiale și modul de achitare a acestora se adresează comisiei mixte de rechiziții, în cel mult 90 de zile de la data încheierii procesului-verbal de restituire.“

23. Articolul 33 va avea următorul cuprins:

„Art. 33. — Refuzul de a pune la dispoziție bunurile legal rechiziționate, sustragerea de la îndeplinirea acestor obligații ori nedeclararea la recensământ a bunurilor supuse rechiziționării se pedepsește potrivit legii penale.“

24. Articolul 34 va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — (1) Următoarele fapte constituie contravenții:

a) necomunicarea de către persoanele fizice și juridice, la cererea și la termenul solicitat de autoritățile administrației publice implicate, a datelor de evidență privind bunurile rechiziționabile, precum și a schimbărilor survenite în evidența acestora;

b) absența nejustificată sau refuzul persoanelor fizice legal chemate de a presta servicii în interes public pentru prevenirea, localizarea și înlăturarea urmărilor unor dezastre.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 5.000.000 lei la 50.000.000 lei, pentru persoanele fizice, respectiv de la 75.000.000 lei la 250.000.000 lei, pentru persoanele juridice.

(3) Constatarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) și aplicarea sancțiunilor se fac de către persoanele împuternicite de președintele Comisiei Centrale de Rechiziții.

(4) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-

verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin. (2), agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

(5) Dispozițiile privind contravențiile prevăzute în prezentul articol se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.“

25. Articolul 35 va avea următorul cuprins:

„Art. 35. — Faptele prevăzute la art. 34 alin. (1), săvârșite în timpul stării de asediu, de urgență, de mobilizare sau de război, constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 2 ani.“

26. Articolele 36 și 37 se abrogă.

Art. II. — Legea nr. 132/1997 privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 18 iulie 1997, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 18 octombrie 2004.
Nr. 410.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 132/1997 privind rechizițiile de bunuri și prestările
de servicii în interes public**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 132/1997 privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 15 octombrie 2004.
Nr. 780.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 374**

din 28 septembrie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România, republicată

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Claudia Margareta Niță	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) din ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România, republicată. Excepția a fost ridicată de Mihai M. Enuică în Dosarul nr. 14.259/2003 al Judecătoria Sectorului 3 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând, în acest sens, că textul de lege criticat a mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, iar prin Decizia nr. 157 din 30 martie 2004, Curtea a statuat că acesta nu contravine principiului egalității și nediscriminării în ceea ce privește ocrotirea și garantarea proprietății private.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 aprilie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 14.259/2003, **Judecătoria Sectorului 3 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 din Legea nr. 261/2002 prin care s-a introdus art. 34¹ alin. (1) în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000.** Excepția a fost ridicată de Mihai M. Enuică într-un proces civil având drept obiect o revendicare mobilă.

În motivarea excepției, autorul acesteia arată că dispozițiile art. 34¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000, introduse prin Legea nr. 261/2002 de aprobare a acestei ordonanțe, contravin principiului egalității cetățenilor în fața legii, consacrat prin art. 16 alin. (1) din Constituție, republicată. Autorul excepției

consideră că prin sintagma „...abuziv, cu încălcarea reglementărilor în vigoare...”, cuprinsă în textul de lege criticat, dreptul de restituire a unor obiecte din metale prețioase, confiscate în perioada 1946—1990, „se circumstanțiază legislativ în funcție de condițiile în care acestea au fost preluate”, întrucât caracterul de „preluare abuzivă” este apreciat în funcție de respectarea legislației în vigoare la momentul deposedării. Arată, în acest sens, că în perioada 1946—1990, au existat „cel puțin patru acte normative diferite” care au reglementat regimul juridic al metalelor prețioase, după cum, de asemenea, și regimul constituțional al proprietății particulare a variat. În concluzie, apreciază că „recunoașterea dreptului la restituirea obiectelor din metale prețioase în funcție de criteriul caracterului abuziv al preluării, echivalat cu respectarea la acel moment a reglementărilor în vigoare, conduce la discriminări între persoane, făcând să depindă dreptul la restituire de momentul confiscării, deoarece la momente diferite erau în vigoare dispoziții legale diferite.”

Judecătoria Sectorului 3 București consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textul de lege criticat respectând principiul constituțional al egalității cetățenilor în fața legii. Se arată că, prin aplicarea dispozițiilor art. 34¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase în România, nu se creează situații discriminatorii între cetățeni, întrucât „regimul juridic al restituirii obiectelor din metale prețioase se întemeiază pe condițiile în care au fost preluate și nu pe calitatea cetățenilor care solicită restituirea”. Mai menționează că principiul egalității nu înseamnă uniformitate, iar „violarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, modificată și completată prin Legea nr. 232/2004, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și instituției Avocatul Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, prin punctul său de vedere comunicat cu Adresa nr. 5/6.841/A.N. din data de 2 august 2004, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, susține că, prin măsura

dispusă de art. 34¹ alin. (1), astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 362/2003 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2003 pentru perfecționarea cadrului legislativ privind regimul metalelor prețioase în România, „nu se aduce vreo atingere principiului egalității în drepturi a cetățenilor și care se referă la egalitatea în drepturi a acestora în raport cu prevederile legii, iar nu la faptul că toți ar beneficia de aceleași drepturi“. În sprijinul argumentelor sale menționează jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 31 din 6 februarie 2001 și Decizia nr. 43 din 7 februarie 2001.

Avocatul Poporului a comunicat punctul său de vedere cu Adresa nr. 5.430 din data de 5 iulie 2004, prin care apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că dispozițiile legale criticate se aplică, în mod egal, tuturor persoanelor aflate în situația prevăzută în ipoteza normei, astfel că nu se poate susține încălcarea principiului egalității cetățenilor în fața legii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat, până la data întocmirii raportului, punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și ale instituției Avocatul Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum reiese din încheierea de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile art. 31 din Legea nr. 261/2002, prin care s-a introdus art. 34¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase în România. Prin pct. 17 al articolului unic din Legea nr. 362/2003 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 24/2003 pentru perfecționarea cadrului legislativ privind regimul metalelor prețioase în România, art. 34¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 a fost modificat, fără a se schimba însă esența reglementării juridice. Totodată, în temeiul art. III din Ordonanța Guvernului nr. 24/2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 362/2003, ordonanța criticată a fost republicată sub un alt titlu, dându-se textelor o nouă numerotare, art. 34¹ alin. (1) devenind, în acest fel, art. 26 alin. (1). Ca atare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, în realitate, dispozițiile art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România, republicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 77 din 29 ianuarie 2004. Aceste prevederi au următorul conținut:

— Art. 26 alin. (1): *„Persoanele fizice și juridice ale căror obiecte din metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase de natura celor prevăzute la art. 4 au fost preluate abuziv, cu încălcarea reglementărilor în vigoare, după anul 1946 și până în anul 1990, pot solicita restituirea acestora instanțelor de judecată de la domiciliul reclamantului, până la data de 31 decembrie 2003.“*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile de lege criticate încalcă principiul egalității în drepturi a cetățenilor, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, republicată, conform căruia *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări“*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia critică uzitarea sintagmei *„cu încălcarea reglementărilor în vigoare“*, cu motivarea că astfel se instituie o apreciere discriminatorie și „pur aleatorie“ a caracterului de „preluare abuzivă“ a unor obiecte din metale prețioase, confiscate în perioada 1946—1990. Posibilitatea exercitării dreptului la restituire depinde, în opinia acestuia, de respectarea legislației în vigoare în momentul preluării obiectelor de către stat — legislație care a variat în timp — și duce astfel la „diferențierea soluțiilor juridice ocurente în urma aplicării concrete a ipotezei juridice pentru cazuri particulare“.

Curtea Constituțională constată că excepția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România, republicată, este neîntemeiată, deoarece textele normative criticate nu aduc atingere principiului fundamental al egalității cetățenilor în drepturi, consacrat în art. 16 alin. (1) din Constituție, republicată.

Astfel cum s-a statuat constant în jurisprudența Curții Constituționale și în acord cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, principiul egalității între cetățeni este înfrânt atunci când unor situații de fapt identice le corespund tratamente juridice diferite, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă. Or, textul de lege criticat nu instituie nici o condiție sau element care să determine aplicarea unui tratament juridic diferit persoanelor aflate în aceeași situație juridică, respectiv în ipoteza normei atacate. Dispoziția cuprinsă în art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 prevede posibilitatea exercitării dreptului la restituire al *„persoanelor fizice și juridice ale căror obiecte din metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase (...) au fost preluate abuziv, cu încălcarea reglementărilor în vigoare“*, în perioada anilor 1946—1990, fixând ca termen de exercitare a acestui drept data de 31 decembrie 2003 și stabilind că este competentă în soluționarea unor astfel de cereri instanța de la domiciliul reclamantului.

Înceea ce privește susținerea autorului excepției, conform căreia au existat o succesiune de acte normative

aplicabile în materie, precum și schimbări ale regimului constituțional, creându-se astfel o diferențiere de tratament juridic, Curtea Constituțională precizează că aceste aspecte nu sunt de competența instanței de contencios constituțional, ci revin instanței de judecată competente să soluționeze litigiul în cursul căruia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate.

De altfel, dispozițiile normative criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, concretizat în Decizia nr. 157 din 30 martie 2004, publicată în Monitorul

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România, republicată, excepție ridicată de Mihai M. Enuică în Dosarul nr. 14.259/2003 al Judecătorei Sectorului 3 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 septembrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia Margareta Niță

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

cu privire la alegerea președintelui Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România

În baza prevederilor art. 6 alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 20 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 983/2004,

Consiliul Camerei Auditorilor Financiari din România h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Având în vedere faptul că domnul Florin Georgescu s-a retras din calitatea de membru al Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România și din funcțiile de președinte al Camerei Auditorilor Financiari din România, al Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România și al Biroului permanent al acesteia, la data de 18 octombrie 2004 a avut loc alegerea unui nou președinte. În funcția de președinte al Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România a fost ales, cu respectarea prevederilor Regulamentului de organizare și

funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, domnul Ion Mihăilescu.

Art. 2. — Potrivit art. 27 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, președintele ales de Consiliul Camerei Auditorilor Financiari din România este președintele Camerei Auditorilor Financiari din România și al Biroului permanent al Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România.

Art. 3. — Prezenta hotărâre va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Auditorilor Financiari din România,
Ion Mihăilescu

București, 18 octombrie 2004.
Nr. 33.

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2005
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
			Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	12.340.000	3.085.000	3.085.000	3.085.000	3.085.000
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	2.135.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	9.480.000	2.370.000	2.370.000	2.370.000	2.370.000
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	15.000.000	3.750.000	3.750.000	3.750.000	3.750.000
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	3.040.000	760.000	760.000	760.000	760.000
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	12.820.000	3.205.000	3.205.000	3.205.000	3.205.000
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	11.820.000	2.955.000	2.955.000	2.955.000	2.955.000
8.	Colecția Legislația României	3.130.000	782.500	782.500	782.500	782.500
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	5.190.000	1.297.500	1.297.500	1.297.500	1.297.500
10.	Repertoriul actelor normative	800.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	565.000	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	3.000.000	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Toate publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 9%, aceasta fiind inclusă în prețul de abonament.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon/fax: 212.73.54)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ ASTOR-MED — S.R.L. — Iași, str. Sucidava nr. 2, bl. U2, sc. C, ap. 2 (telefon/fax: 0232/27.91.76, 0232/25.84.27)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (tel. 0250/73.54.75, 0744.50.90.99)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Călin Ottoi nr. 29 (tel. 250.52.77, 250.22.94, fax 250.56.30)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
 IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”